

Til Position 185.

Talg og andre Fedtarter.

52—53) Det af 5 Medlemmer stillede Forslag til en forandret Affattelse af denne Position tilsigter dels at tilvejebringe en formentlig formel Forbedring i Lovforslagets tekniske Bygning ved under een Position at samle en Række af beslægtede Fedtarter, der nu findes spredte paa flere Steder, dels at fastholde den nu bestaaende Told paa Talg (pr. Pbd. 2 Sk.), hvilken under Pos. 26 foreslaas som fri. Man har troet at kunne gaa ud fra, at med Lovforslagets bestemte Fastholden af den bestaaende Beskyttelse og med det umiskendelige Tendens til en Forøgelse af den, maatte det bero paa en tilfældig Misforstaaelse, naar en af de yderst faa og tilmed meget moderate Beskyttelsesfatser for Landbrugsprodukter foresloges hævet. Det laa tillige nær, naar man udsøndrede „Talg“ af Pos. 26 og henførte den under Pos. 185, da ogsaa at medtage de tvende Side om Side med den opførte Fedtarter „Fster“ og „Fedt“; thi de have alle tre den samme animalske Oprindelse og skylbes en ejendommelig, men ganske tilsvarende Fedtaflejring, der hos Hornkvæget, Faaret, Hjorten med flere bærer Navnet „Talg“, medens den hos Hesten, Svinet, Hunden o. s. v. kaldes „Fster“ og i smeltet Tilstand „Fedt“. Man maatte derhos finde det ganske naturligt at foreslaa de tvende saa nærbeslægtede Fedtarter belagte med samme Told, og end naturligere fandt man et saadant Forslag, fordi der derved vilde gives vort langtfra glimrende situerede Landbrug en effektiv, om end lille Beskyttelse mod den Konkurrence udefra, der sikkert ikke er mindre haard eller mindre gennemgaaende end den, der trykker andre Næringsbrug. Man troede tillige, at Forslaget kunde gøre Regning paa en varm Tilslutning hos alle mere eller mindre ivrige Talsmænd for en Beskyttelse af vort „nationale Arbejde“, da visselig intet Arbejde her i Landet i dybeste og sandeste Forstand er „nationalt“ som Agerbrugets, og da Beskyttelsesvennernes første og sidste Argument altid er Hensynet til Beskyttelsens heldbringende Virkninger for Arbejderne, thi hvilket Næringsbrug knytter blot tilnærmelsesvis et saadant Antal af Arbejdere til sig som vort Agerbrug? En Indvending af toldpolitisk Natur, som i ikke saa Tilfælde kan være berettiget, nemlig den, at en Toldbeskatning af et andet Lands Udførselsprodukter kunde medføre Toldpresfalier fra vedkommende Stats Side, synes her ganske udelukket, idet de Lande (Rusland og Amerika), hvorfra de heromhandlede Produkter aldeles overvejende stamme, alt forud toldbeskatte vore Udførselsgenstande i den Grad, at enhver Tanke om en yderligere Toldbeskatning maa anses for afftaaren. Den eneste virkelige Betænkelse, der med Høje kunde rejsses mod Forslaget, er utvivlsomt den, at en af Positionens Artikler „Fedt“ hører til Livsforbrødenhederne (navnlig for Befolkningens bredere Lag) og hidtil har været toldfri. Under andre Omstændigheder vilde denne Betænkelse alene have været tilstrækkelig til hos Forslagsstillerne at holde enhver Tanke om Forslagets Fremkomst nede, men som Sagen foreligger, taber Betænkelsen sin Bægt, thi det er jo en Kendsgerning, som Lovforslaget selv paa den mest evidente Maade godtgør, at der ikke findes Spor af Betænkelse ved igennem Toldbeskyttelse at fordyre andre af Menigmands Livsforbrødenheder, og det endog saadanne, der i langt højere Grad maa henregnes til denne Kategori, f. Eks. de allersimpleste Beklædningsstoffer; Klæder maa utvivlsomt henføres under de aldeles uundværlige Livsforbrødenheder, og ere det ganske anderledes end t. Eks. „Fedt“, hvis Brug tilmed mere og mere afløses af Surrogatet „Margarine“, hvis hidtilværende toldfri Indførsel hverken Regeringslovforslaget eller dets Tilhængere nære nogen Betænkelse ved at belægge med Told, uagtet det er en Artikel, der ikke blot ubetinget hører til Levnedsmidlernes Klasse (om end lige saa lidt strengt taget til Livsforbrødenhedernes som amerikansk Svinefedt), men hvis beskyttede Tilvirkning